

La «merda» de Villarejo

«Hi ha qui tremola davant la possibilitat que l'excomissari canti. Que mossegui, en definitiva, les mans que li han donat de menjar»

Ningú com Villarejo per definir amb absoluta clarividència què és una raó d'Estat i amb quina filosofia actuen les clavegueres. "Con la madre y con la patria, con razón o sin ella, hay que estar al lado", deia en una entrevista a *El País* (<https://elpais.com/espana/2020-11-02/pp-y-psoe-no-quieren-que-vaya-a-la-comision-del-caso-kitchen.html>). Ell, que coneix com pocs els conductes per on s'escolen les immundícies, explicava sense pels a la llengua com el poder de l'Estat concep la defensa dels seus interessos com un assumpte que passa per sobre de la pròpia democràcia i de les lleis que tant diu defensar. La seva llibertat provisional ha arrencat amb una nova i cristal·lina revelació en defensa del que ha estat el seu *ofici* durant dècades tant amb ministres del PP com del PSOE comandant Interior: "Las cloacas no generan mierda, la limpian".

Atenció a la connotació que atorga a la paraula "merda", sobretot tenint present que les clavegueres han actuat contra moviments com l'independentisme o espais polítics com Podem. O per intentar tapar la corrupció del PP. La "merda" és el que s'entén com a dissidència i com a tota situació que posi en escac l'*statu quo*. A la caduca seu de Génova, però també a Ferraz, hi ha qui tremola davant la possibilitat que el polèmic excomissari canti. Que mossegui, en definitiva, les mans que li han donat de menjar i que considera que l'han acabat traint. Està aprovada la seva compareixença al Congrés a la comissió d'investigació de l'Operació Kitchen. Però conscients que aquesta és només la punta de l'iceberg, el temor davant les ganexes que ha manifestat Villarejo de parlar és real.

Moltes explicacions haurà de donar la fiscal general de l'Estat, Dolores Delgado, sobre la furtiva trobada amb Eduardo Inda i Manuel Cerdán, periodistes de capçalera de Villarejo i comandants d'*OkDiario*, destapada per CTXT (<https://ctxt.es/es/20210301/Politica/35263/Eduardo-Inda-Okdiario-Dolores-Delgado-reunion-puesta-en-libertad-Jose-Manuel-Villarejo-cloacas.htm>). Tres dies després de presentar una querella per desobediència contra els membres independentistes de la mesa del Parlament i de reclamar al Suprem que suspengui el tercer grau de Carme Forcadell i Dolors Bassa, Delgado es reuneix amb qui Pablo Iglesias sempre ha assenyalat com "la claveguera mediàtica". L'exministra socialista ja va quedar marcada la passada legislatura per uns àudios de l'octubre del 2009 d'un dinar amb Villarejo i el jutge Baltasar Garzón, així com quatre policies més, que l'excomissari es va encarregar d'enregistrar.

Tremolen polítics, policies, empresaris i la pròpia monarquia, que continua fent mèrits per a la seva deslegitimació. Les declaracions d'un "delinqüent" s'han d'agafar amb pinces, diran. Perquè ara és "delinqüent" qui abans era útil per a la defensa dels seus interessos. Villarejo entén aquesta deslleialtat i la ruptura d'una confiança teixida als marges de la democràcia com un interruptor per cantar la *traviata*. El balanç fins ara és d'un exministre d'Interior -Jorge Fernández Díaz- imputat, la fi de la carrera de María Dolores de Cospedal i una trentena d'investigacions obertes que esquitxen de ple elements avesats a moure els fils del poder. Resta per veure fins a on arribaran les revelacions de Corinna Larsen sobre els presumptes delictes comesos per l'emèrit.

Ell i les seves filles han aconseguit vacunar-se contra el coronavirus, però no contra el declivi i la indecència que sembla que llueixin amb orgull amb la protecció dels partits que intenten maquillar i justificar el que a totes llums és indefensable. Però, com diria Villarejo, les clavegueres, que no s'entendrien tampoc sense els que callen o les toleren mirant cap a una altra banda, estan per netejar "la merda". És a dir, per intentar fer creure a l'opinió pública que el problema és qui ataca la monarquia, qui posa en dubte la plena democràcia espanyola o qui vol

regular els preus dels lloguers. Villarejo no ho podria haver definit millor mentre amenaça de prémer el *play* de la gravadora que recull allò que molts intentaràn, si cal amb mètodes espuris, fer veure que mai va existir.